ବାଘ ଆମ୍ବରପେଟ କଲ୍ୟାଣ ସମିତି

ବନାମ

ତୁଳସି ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅଗଷ୍ଟ 17,1990

[ରଙ୍ଗନାଥ ମିଶ୍ର, ଏମ୍. ଏଚ୍. କନିୟା ଏବଂ ଏମ୍. ଏନ୍. ଭେଙ୍କଟଚାଲିଆ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିମାନେ]

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894: ଧାରା 4, 5 ଏବଂ 6-- ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣରେ ହିତ ଦାବି କରୁଥିବା ଦୁଇଟି ସମିତି-- ବିବାଦର ସମାଧାନ-- ହୋଇନାହିଁ-- ମାମଲା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଛି ।

ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ପ୍ରକଳ୍ପ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ମାଧ୍ୟମରେ କିଛି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସମିତି ଦାବି କରିଛି ଯେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବା ପାଇଁ ମାଲିକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା କରି, ସହରାଞ୍ଚଳ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଛାଡ଼ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲା । ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଛାଡ଼କୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ପରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଉଭୟ ଉତ୍ତରଦାତା ସମିତି ଏବଂ ଉକ୍ତ ଜମିର ମାଲିକମାନେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ କାଏମ ରଖାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସମିତିର ଆବେଦନ ଉପରେ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ନିଷ୍କ୍ରିୟ କରାଯାଉ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ପୌର ନିଗମ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଥିବା ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣରେ ଆଗ୍ରହୀ ଥିବା ଆବେଦନକାରୀ ସମିତି ଏହି ଆବେଦନଗୁଡିକ ଆଗତ କରିଥିଲେ ।

ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସହରାଞ୍ଚଳ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ଛାଡ଼କୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେଇଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରତ୍ୟାହାରକୁ ଆପତ୍ତି କରି ମାଲିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ବିଷୟକୁ ହାଇକୋର୍ଟ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଖାରଜ ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଛାଡ଼ ପ୍ରତ୍ୟାହାରକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସମିତି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଯାହା ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜପାଖରେ ବିଚାରାଧୀନ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ଏକାଠି ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିଥିଲେ ।

7.8.1985 ରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ବିଭିନ୍ନ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ପ୍ରସ୍ତାବ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ସମୟ ଦେଇଥିଲେ । ତେବେ, ଆଶାନୁରୂପ ବୁଝାମଣା ସଫଳ ହୋଇନଥିଲା । 23.8.1988 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ତେବେ, ଏକ

ବୁଝାମଣା ଆଲୋଚନା ଚାଲିଥିବା ହେତୁ କୌଣସି ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଫଏସଲା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ପ୍ରାୟ 2 ବର୍ଷ ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ବୁଝାମଣା ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇନଥିଲା ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ମାମଲା ପଠାଯାଇ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ: **1.** ଯଦି ବୁଝାମଣା ଫଳପ୍ରଦ ନହୁଏ, ତେବେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବାକୁ ଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟର ପ୍ରଭାବ ଏହା ହେବ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସମିତି ଦ୍ୱାରା ଜମି ଉପରେ କରାଯାଇଥିବା ଦାବିର ସମାପ୍ତ ହେବ । ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସେହି ସମିତି କେବଳ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବ । ଯଦି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଥାଏ, ତେବେ ଆବେଦନକାରୀ ସମିତି ଏବଂ ପୌର ନିଗମକୁ ସେମାନଙ୍କର ପାରସ୍ପରିକ ଅଧିକାରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, **23.6.1983** ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଛାଡ଼ ପ୍ରତ୍ୟାହାରକୁ ଆପତ୍ତି କରୁଥିବା ଦୁଇଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଫଏସଲା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ମାଲିକଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ, ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଅନ୍ୟ ବିଚାର ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେହେତୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଏକ ସାଧାରଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି, ଉକ୍ତ ଖାରଜକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା **6500/83** ସହିତ ଏକାଠି ଶୁଣାଣି କରାଯିବା ଉଚିତ । **13** ଜୁନ୍, **1988** ତାରିଖରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ନୂତନ ଭାବେ ଫଏସଲା କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

2. ଯଦି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଏହି ମାମଲାର ସମାଧାନ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ମାଲିକମାନଙ୍କ **18** ଏକର ଏବଂ **3** ଗୁଣ୍ଠର ସମଗ୍ର ଜମିକୁ ଦୁଇ ସମିତି ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟାଯିବା ଉଚିତ, ଯଦି ସରକାର ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ରାଜି ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଏହା କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବେ । ଯେହେତୁ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମତିରେ ହେବ, ତେଣୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବିଚାରଧୀନ ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ମତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜ ବିବେଚନାରେ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲା ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବେ ।

3. ଯଦି ସମାଧାନ ନହୁଏ, ତେବେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ରହିବ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଭୂ-ଅର୍ଜନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ ହେବ **।ଅଧିଗ୍ରହଣ** କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେଲେ, ଛାଡ଼ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ବିରୋଧରେ ଦୁଇଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସ୍ଥାୟୀ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ଅଧିଗ୍ରହଣର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଜମି ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବ । ସହରାଞ୍ଚଳ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଆଇନର ପ୍ରଭାବକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ପାଇଁ ସରକାର କିମ୍ବା ଅଧିଗ୍ରହଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଖୋଲା ରହିବ ।

4. ଏହି ରାୟରେ କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଆଧାରରେ ସମାଧାନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକର ବିଚାରକୁ ସୀମିତ କରି ଦେୱାନୀ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟଥା, ଏହା ଧରିନିଆଯିବ ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବୈଧ ଅଟେ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହାର ଶୁଣାଣି ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏହା ଜାରି ରହିବାକୁ ହକଦାର ହେବ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନକୁ ଫଏସଲା କରାଯାଇ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ପୁନଃ-ଶୁଣାଣି କରାଯିବ । ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଫଏସଲା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଛି ।

5. ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଜମା ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେବ ଏବଂ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଉପୁଜୁଥିବା ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅଧୀନ ହେବ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5784-85/1983

2.3.1983 ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଡବ୍ଲୁ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 170 ଏବଂ 171/1982 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଆସିଛି ।

ସହିତ

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନ (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 1679 /1989 ଏବଂ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 29/1989

13.6.1988 ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5498/1983 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଆସିଛି ।

ଟି. ଏସ୍. କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି ଆୟାର, ଡ. ଭି. ଗୌରୀ ଶଙ୍କର, ମିରାଜ ଖୟାମ୍, ଆର୍. ଏନ୍. କେଶୱାନୀ, ଏମ୍. କମାରୁଦ୍ଦିନ୍, ପି. ଏନ୍. ମିଶ୍ର ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ଏମ୍. କମାରୁଦ୍ଦିନ୍ ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ।

ଡ. ଏଲ୍. ଏମ୍. ସିଂଘଭି, ଏସ୍. କେ. ଶାସ୍ତ୍ରୀ, ଡି. ଏନ୍. ମିଶ୍ର ଏବଂ ଟି.ଭି.ଏସ.ଏନ. ଚାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ସି. ସୀତାରାମାୟା ଏବଂ ଜି. ପ୍ରଭାକର ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରଙ୍ଗନାଥ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଆସିଛି । ଦେୱାନୀ ଆବେଦନରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ହେଉଛି ଏକ ସଂଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଯାହା 6500/1983 ଅଟେ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନ, କେତେକ ଜମିର ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଅଧିଗ୍ରହଣର ବିଷୟ ପାଲଟିଛି ।

5.6.1975 ରେ, ହାଇଦ୍ରାବାଦର ବାଘ ଅମ୍ବରପେଟରେ ଅବସ୍ଥିତ 20.10 ଏକର ଜମି ସୟଦ ଆଜମ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ପୌର ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ହୁଡକୋ ସହଯୋଗରେ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5A ଅନୁଯାୟୀ ଚାଲୁଥିବା ଯାଞ୍ଚ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରାଥମିକ ଅଧିସୂଚନା ସହିତ ଏକ ପୃଥକ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । 25.4.1978 ରେ, ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6

ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ତୁଳସୀ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତିର ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ଏହା ମାଲିକମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବାର ଚୁକ୍ତିନାମା କରିଛି, ସହରାଞ୍ଚଳ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଜମି ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଛାଡ଼ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲା । 17.10.1978 ରେ, ଛାଡ଼ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ନିବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ, 11.9.1980 ରେ ଛାଡ଼ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦୁଇଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା-ଗୋଟିଏ ତୁଳସୀ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ସମ୍ପତ୍ତି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ । ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତୁଳସୀ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତିର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ନିଷ୍କ୍ରିୟ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା ।

ବାଗ ଅମ୍ବରପେଟ କଲ୍ୟାଣ ସମିତି, ହାଇଦ୍ରାବାଦ ପୌର ନିଗମ ସହିତ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଜମି ଆବଣ୍ଟନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲା, ତେଣୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲା । ତୁଳସୀ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦୁଇଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରି ସେହି ସମିତି ଦ୍ୱାରା ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଆଗତ କରାଯାଇଛି ।

11.9.1980 ରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ଛାଡକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 23.6.1983 ରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା । ମାଲିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସୟଦ ଆଜମ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଛାଡ ପ୍ରତ୍ୟାହାରକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ବିଷୟକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ବିବାଦଟି ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଅଦାଲତରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ 13.6.1988 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହାର ଯୋଗ୍ୟତା ମଧ୍ୟକୁ ନଯାଇ ଆବେଦନଟିକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହା ମାଲିକଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅଦାଲତକୁ ଆସିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଛି ।

ତୁଳସୀ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି ମଧ୍ୟ ରିହାତି ପ୍ରତ୍ୟାହାର ବିରୋଧରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 6500/83 ଦାଖଲ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ସେହି ଆବେଦନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ମାମଲାକୁ ବିଚାରାଧୀନ ମାମଲା ସହିତ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହିପରି ଭାବେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 29/89 ଏହି ମକଦ୍ଦମା ସମୂହର ଅଂଶବିଶେଷ ହୋଇଥିଲା ।

7.8.1985 ରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ଯେ ବିବାଦକୁ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସମାଧାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ କିଛି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା । ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହି ଅଧିଗ୍ରହଣ 20.10 ଏକର ଜମି ଉପରେ ଥିଲା । 18 ଏକର ଏବଂ 3 ଗୁଣ୍ଠ ଜମି ଆଜମ ପରିବାରର ଥିଲା ଏବଂ ଗୋଟିଏ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଦୁଇଟି ସମବାୟ ସମିତିର ପ୍ରତ୍ୟେକ 9 ଏକର ଏବଂ 1-1/2 ଗୁଣ୍ଠ ନେବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ । ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କ ସହରାଞ୍ଚଳ ବିକାଶ ବିଭାଗର ସଚିବ ଏହି ସମାଧାନର ଜବାବରେ ଏହିପରି କହିଛନ୍ତି:

> "ଯେହେତୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁଯୋଗ ଆଧାରରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଭୟ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ହୋଇଛି, ତେଣୁ ଜମି

> ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଉଭୟ ସମବାୟ ସମିତି ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଦଲିଲ ଭିତ୍ତିରେ, ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯଥାଶୀଘ୍ର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଏବଂ ନ୍ୟାୟୋଚିତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇପାରେ, ଯାହାଫଳରେ ସେମାନେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ।"

ତେବେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟର ଓକିଲଙ୍କୁ ସହରାଞ୍ଚଳ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଜମି ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅଧିନିୟମ ପ୍ରୟୋଗ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନେବା ପାଇଁ ସମୟ ଦେଇଥିଲେ କାରଣ ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ଛାଡ଼, ଜୁନ୍, 1983 ରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିନଥିଲା ଯେ ସହରାଞ୍ଚଳ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଜମି ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି ଏବଂ କୌଣସି ଛାଡ଼ ନଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବଳକା ଜମି ଭାବରେ ସରକାରଙ୍କୁ ନ୍ୟସ୍ତ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲା ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଗଷ୍ଟ 23,1988 ରେ ଏକ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଛି:

> "ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟରେ ଆମେ ପ୍ରଭାବିତ ନୁହଁ ଯେ ଧାରା 4 (1) ଅଧିସୂଚନା ପରେ ଛଅ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସେମାନେ ଅଦାଲତକୁ ନ ଯିବାର ଯଥାର୍ଥତା ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5A ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଣାଣି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଥା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଆମେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସହ ସହମତ ଯେ ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଗ୍ରହଣୀୟ ନହୋଇଥିବାରୁ, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । ଏହି ବିଶ୍ଳେଷଣ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅପିଲିୟ ରାୟକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବାକୁ ପଡିବ ।"

ଏହି ଆଦେଶ ପ୍ରକୃତରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଫଏସଲା କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପକ୍ଷମାନେ ଏକ ସମାଧାନ ପାଇଁ ଆଲୋଚନା କରୁଥିବାରୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିବାଦର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଫଏସଲାକୁ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିନଥିଲେ ।

ଯଦି ସମାଧାନ ଫଳପ୍ରଦ ନହୁଏ, ତେବେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବାକୁ ଆମର ନିର୍ଣ୍ଣୟର ପ୍ରଭାବ ଏହା ହେବ ଯେ ତୁଳସୀ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି ଦ୍ୱାରା ଜମି ଉପରେ ଦାବି କରିବା ସମାପ୍ତ ହେବ । ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସର୍ବାଧିକ ସେହି ସମିତି କେବଳ ଏପରି କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବ ଯାହା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ । ଯଦି ଏହି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଗକୁ ବଢେ, ତେବେ ବାଘ ଅମ୍ବରପେଟ କଲ୍ୟାଣ ସମିତି ଏବଂ ପୌର ନିଗମକୁ ସେମାନଙ୍କର ପାରସ୍ପରିକ ଅଧିକାର ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, 23.6.1983 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଛାଡ଼ ପ୍ରତ୍ୟାହାରକୁ ଆପତ୍ତି କରୁଥିବା ଦୁଇଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଫଏସଲା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ମାମଲା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି, ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ବିବାଦକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ମତ ରଖି ମାଲିକଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁଳସୀ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ମାମଲା, ବିଚାର ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଥିଲା । ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ମାଲିକଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ, ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ନୁହେଁ

ବରଂ ଅନ୍ୟ ବିଚାର ଉପରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉକ୍ତ ବରଖାସ୍ତକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 6500/83, ସହିତ ଶୁଣାଣି କରାଯିବା ଉଚିତ କାରଣ ଏକ ସାଧାରଣ ପ୍ରଶ୍ନର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଆସିଛି । ତେଣୁ ଆମେ 1986 ମସିହା ଜୁନ୍ 13 ତାରିଖର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରୁଛୁ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଉକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ନୂତନ ଭାବେ ଫଏସଲା କରାଯିବ ।

ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉପଯୁକ୍ତ ଫଏସଲା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମକଦ୍ଦମା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଫେରିବା ଉଚିତ୍ । ତେଣୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଫେରିଯିବ ଏବଂ ଏହାକୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 6500/1983 ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ । ଛାଡ଼ ପ୍ରତ୍ୟାହାରକୁ ଆପତ୍ତି କରୁଥିବା ଏହି ଦୁଇଟି ଆବେଦନକୁ ଏକାଠି କରାଯିବ ଏବଂ ଶୁଣାଣି କରାଯିବ । ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି 18 ଏକର ଏବଂ 3 ଗୁଣ୍ଠ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ବୁଝାମଣା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇପାରେ । ଯଦି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଏହି ମାମଲାର ସମାଧାନ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ମାଲିକମାନଙ୍କ 18 ଏକର ଏବଂ 3 ଗୁଣ୍ଠ ପରିମାଣର ସମଗ୍ର ଜମିକୁ ଦୁଇଟି ସମିତି ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟାଯିବା ଉଚିତ, ଯଦି ସରକାର ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ରାଜି ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଏହା କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବେ । ଯେହେତୁ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମତିରେ ହେବ, ତେଣୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବିଚାରଧୀନ ସମୟରେ ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଛୁ, ତାହାକୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ମତ ଭାବରେ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜ ବିବେଚନାରେ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ମାମଲାର ବିଚାର କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବେ ।

ଯଦି ଅଧିଗ୍ରହଣ ମାଧ୍ୟମରେ ସମାଧାନ ନହୁଏ, ତେବେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଜାରି ରହିବ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଭୂ-ଅର୍ଜନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ ହେବ । ଅଧିଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେଲେ, ଛାଡ଼ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ବିରୋଧରେ ଦୁଇଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସ୍ଥାୟୀ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ଅଧିଗ୍ରହଣର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଜମି ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବ । ସହରାଞ୍ଚଳ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଆଇନର ପ୍ରଭାବକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ପାଇଁ ସରକାର କିମ୍ବା ଅଧିଗ୍ରହଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଖୋଲା ରହିବ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଉପରୋକ୍ତ ମନ୍ତବ୍ୟ ଆଧାରରେ କେବଳ ଆପୋସ ବୁଝାମଣା ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଅନ୍ୟଥା, ଅଧିଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବୈଧ ଏବଂ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ବୋଲି ଆମର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଏହି ଅଦାଲତରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ପୁନର୍ବିଚାର କରାଯିବ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଆଜମଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନର ଫଏସଲା କରାଯାଇଛି । ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ , ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 6500/1983 ଭାବରେ ଫଏସଲା କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଛି । ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି, ବୁଝାମଣାର ଭାଗ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଖାତାରେ ଜମା ଥିବା ଯେକୌଣସି ଅର୍ଥ ଯଦି କିଛିଥାଏ, ତାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେବ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଉପୁଜୁଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅଧୀନ ହେବ ।

ଜି. ଏନ୍. ଆବେଦନ ଏବଂ ପିଟିସନର ଫଏସଲା କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।